

ת"פ 15467/10/17 - מדינת ישראל נגד תאהני אל עפיפי - לא בעניינה, סוהילה אל עביד, סעדיה מגרבי - לא בעניינה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15467-10-17 מדינת ישראל נ' אל עפיפי ואח'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמות: 1. תאהני אל עפיפי - לא בעניינה

2. סוהילה אל עביד

3. סעדיה מגרבי - לא בעניינה

בשם המאשימה: עו"ד אלברט זמנסקי

בשם הנאשמת 2: עו"ד ארז צברי

הכרעת דין - בעניין הנאשמת 2

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת גניבה בצוותא עם אחרות, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). בדיון מיום 12.12.18 כפרה הנאשמת במיוחס לה ונתנה הסכמתה להגשת ראיות התביעה ללא חקירת העדים. כך נעשה (הוגשו וסומנו מוצגים ת/1, ת/4-ת/18). הנאשמת ויתרה על פרשת הגנה (לאחר שחזרה בה מבקשה לקבוע כי אין להשיב לאשמה) ושני הצדדים סיכמו.

עמוד 1

כתב האישום

1. כתב האישום הוגש נגד 3 נאשמות: תאהני אל עפפי (להלן: תאהני), הנאשמת וסעדיה מגרבי (להלן: סעדיה). ההליכים נגד תאהני וסעדיה הוטלו לאחר שאלו לא התייצבו לדיונים. בכתב האישום נטען כי ביום 27.9.16 בשעה 11:00 לערך ערכה גב' מרים שהרבני (להלן: המתלוננת) קניות במאפייה בעיר ראשון לציון (להלן: המאפייה). בעת שפנתה המתלוננת לעזוב את המקום עמדו הנאשמת וסעדיה בכניסה למאפייה וחסמו את יציאתה על מנת לאפשר לתאהני לגנוב רכוש מתיקה של המתלוננת. בנסיבות אלה הושיטה תאהני את ידה לעבר תיקה של המתלוננת מבלי שהאחרונה הבחינה בכך, ונטלה מהתיק כסף מזומן בסך 800 ₪. בהמשך עזבו הנאשמות את המקום.

מענה לכתב האישום

2. הנאשמת (מפי בא כוחה) כפרה במיוחס לה, טענה כי איננה זוכרת שהייתה במאפייה, לא זיהתה את דמותה בסרטון וידאו שהוצג לה. לדברי בא כוחה, גם אם המתלוננת נראית בסרטון, אין ראיות לקשר בינה לבין תאהני, וממילא אין ראיות לכך שסייעה לה בביצוע העבירה.

ראיות התביעה

3. כאמור לעיל, מוצגי המאשימה הוגשו בהסכמה ללא חקירת מי מהעדים, והנאשמת מנגד לא העידה להגנתה. אתיחס בהמשך למשמעות הראייתית של נתונים אלו. הערה נוספת: הדו"חות והמוצגים יצוטטו כלשונם תוך התעלמות משגיאות כתיב ומשגיאות תחביריות. עם הקורא הסליחה.

4. ביום 27.9.16 נגבתה הודעתה של המתלוננת (ת/4), אשר סיפרה כי בעת שהגיעה למאפייה החזיקה בתיקה כסף מזומן בסך של 800 ₪. היא ערכה קניות במאפייה וכשהתכוונה לצאת חסמו את דרכה שתי נשים מלאות. "ביקשתי מהן 'תנו לי לצאת' והן ענו 'רגע רגע' ולאחר מכן נתנו לי לצאת. יצאתי מהמאפייה לכיוון רחוב רוטשילד, פתחתי את התיק וראיתי שנעלמו שמונה מאות ₪. ישר חזרתי למאפייה, פניתי למוכר והם אמרו שהם יבדקו במצלמות. המוכר הסתכל במצלמות וראה שלוש נשים ששניים חסמו ואחת הכניסה את היד לתיק והוציאה דבר מה. ולאחר מכן המוכר התקשר למשטרה". לדבריה, לא חשדה באיש ולא שמה לב האם עקבו אחריה בעת שמשכה את הכסף מהבנק.

5. מזכר מאת רס"ר סרגיי שפרן (ת/11) מתאר את תפיסת סרטון האבטחה שצולם במאפייה (להלן: הסרטון). כן מתואר תוכן הסרטון. דיסק ובו הסרטון הוגש וסומן (ת/9).

6. בדו"ח צפייה מאת רס"ב דוד סלומון (ת/12) מתואר תוכן הסרטון: "נראות 2 בחורות כהות עור שמנות מאד אשר עומדות בכניסה לחנות וחוסמות בגופן את הכניסה לחנות, המתלוננת נראית עומדת מאחורי 2 הנשים הנ"ל ומשתתף ומחכה שיפנו לה את הדרך, המתלוננת מחזיקה את התיק שלה על כתפה ומזיזה את התיק הצידה, התיק

פתוח, חשודה נוספת מלאה בגופה שלובשת חולצת טריקו בצבעים שחור לבן ומכנס שחור מכניסה יד לתוך התיק של המתלוננת ומוציאה מהתיק ארנק, מיד לאחר מכן 2 הבנות השמנות יוצאות ומפנות את הכניסה לחנות והמתלוננת יוצאת מהחנות".

7. בדו"ח פעולה מיום 14.10.16 מאת רס"מ זינה יצחק (ת/5, העדה תכונה להלן: רס"מ יצחק) מתואר כך: "בתאריך 27.9 היה אירוע של 3 חשודות שגנבו מאישה כסף כאשר האישה משכה כסף בכספומט ונכנסה למאפייה לקנות לחמניות והשלושה החשודות כייסו אותה. לציין כי היו מצלמות במקום וצפיתי בסרטון ואף הייתי בארוע וביצעתי סריקות אחרי החשודות. היום בתאריך 14.10.16 בסביבות השעה 11:20 בבוקר כאשר יצאתי מהבית לכיוון רחוב רוטשילד לניו פארם על מנת לקנות חיתולים לילדה. לפתע הבחנתי ב3 החשודות מהארוע הקודם שציינתי מעלה וכי הן עושות לתאור וכי אני מזהה אותן בודאות כאשר הן נכנסות מחנות לחנות. מייד חייגתי ל100 ופתחתי ארוע כאשר הראש משמרת רועי סלאם חייג אלי לנייד ומיד דיוותי לו כל תנועה ותזוזה של החשודות. לציין כי כל זאת שאני מדווחת לרועי כל תזוזה. לפתע השלושה הלכו לרחוב רוטשילד 58 כאשר ישנו סמטה שמובילה לרחוב ביאליק 5 וכי ישנו חניון במקום. הן נכנסו לסמטה ואני עוקבת אחריהן כאשר הבחורה הנמוכה צעירה אם חולצה לבנה נכנסה לרכב מזדה וישבה במושב הקדמי בהגה והאישה השוחמת עור שלבשה חולצה שחורה ישבה במושב בקידמי לצד הנהגת. והחשודה השלישית אם החולצה השחורה ישבה במושב האחורי. הנהגת לרחה ריוורס 5 מטר ולאחר מכן עשתה פרסה והמשיכה ישר מהחניון ליציאה על רחוב ביאליק כאשר אני בקשר עין רציף איתן ומדווחת לרועי שהיה במקום וכאשר הבחנתי בניידת אמרתי לרועי תעצור אלה החשודות. ומיד רועי סלאם ניגש לחשודות..."

8. בדו"ח פעולה מיום 14.10.16 מאת רס"ר רועי סאלם (ת/6) הוא מתאר את עיכוב הנאשמות על פי הפניית רס"מ יצחק.

9. ביום 15.8.17 ערכה רס"מ יצחק מזכר המשך לדו"ח הפעולה ת/5 (הוגש וסומן ת/14), והדגישה כי ביום 14.10.16 זיהתה בוודאות את 3 החשודות מאירוע הכייסות שהתרחש ביום 27.9.16. לדבריה, במועד התרחשות הגניבה (27.9.16) היא חברה למתלוננת וצפתה בסרטון האבטחה, שאף נשלח למכשיר הטלפון הנייד שלה. לטענתה, ביום 14.10.16 זיהתה בוודאות את הנאשמות באחת החנויות ובמקביל צפתה שוב בסרטון האבטחה במכשיר הטלפון הנייד. מייד לאחר מכן התקשרה למוקד 100 כדי "לפתוח אירוע". בהמשך כשהגיעה לתחנה זיהתה לפי הסרטון את מעשיהן של כל אחת מהנאשמות: תאהני עמדה מאחורי המתלוננת וגנבה מתוך התיק, הנאשמת עמדה בכניסה וחסמה את היציאה ואילו סעדיה עמדה בין הכניסה לבין המתלוננת. תאהני מזהה גם על ידי רס"ב יוסי שניידר (ת/15).

כן הוגשו הודעתה של הנאשמת (ת/1) ודו"חות ומזכרים נוספים אותם לא מצאתי לפרט.

מסגרת נורמטיבית

10. בטרם ניכנס לעובי הקורה ראוי לתת את הדעת להשפעת ההתנהלות הדיונית בתיק והשלכותיה הראייתיות. נזכיר כי מוצגי התביעה הוגשו בהסכמה ללא חקירה נגדית של מי מהעדים, וכי הנאשמת החליטה שלא להעיד להגנתה.

11. למשמעות הראייתית של הימנעות מחקירה נגדית ראו ע"פ 7915/15 ראמי גדבאן נ' מדינת ישראל, סעיף 4 לפסק דינה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז (9.7.17):

"מהו אפוא הדין במקרה שבו בעל דין נמנע מלחקור חקירה נגדית עד של הצד שכנגד? התשובה שניתנה לשאלה זו בפסיקה מורכבת בעיקרה משני חלקים, במתכונת של כלל וסייג לו. ראשית, נקבע כי הימנעות מחקירה נגדית של עד עשויה להיחשב כהסכמה עם גרסת העד באותו עניין; שנית, נקבע כי "הסכמה" זו לגרסתו של העד כפופה לשאר הראיות בתיק ולשיקולי הערכת המשקל, ובית המשפט אינו מחויב לקבל את גרסת העד כגרסת אמת (עניין יצחק, בעמ' 527; יעקב קדמי על הראיות חלק רביעי 1949, 1952-1953, 1958 (מהדורה משולבת ומעודכנת, 2009); גבריאלי הלוי תורת דיני הראיות כרך ב 288-292 (2013))."

12. אשר למשמעות הראייתית של שתיקת הנאשמת והימנעותה ממסירת גרסתה על דוכן העדים מורה אותנו סעיף 162(א) רישא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 הקובע: "הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע".

כן ראו ע"פ 2132/04 סלים קייס נ' מדינת ישראל, סעיף 37 לפסק דינה של כבוד השופטת א' פרוקצ'יה (28.05.07).

"הכלל בדבר הערך הראייתי שיש לייחס לשתיקת הנאשם במשפט מבטא את האיזון הנדרש בין אינטרס חשיפת האמת בהליך הפלילי, לבין ההגנה על זכויות הנאשם מפני הפללה עצמית. לשתיקת הנאשם ניתן משקל ראיתי כחיזוק למשקל ראיות התביעה וכסיוע במקום שהוא נדרש. עם זאת, השתיקה אינה יכולה לתפוס את מקומן של ראיות התביעה הבסיסיות הנדרשות לצורך הפללת הנאשם. זכות השתיקה אינה גורעת מהנטל המוטל על כתפי ראיות התביעה להוכיח את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר (ענין מילשטיין, סעיפים 7 ו-10 לפסק דינו של השופט לוי). עם זאת, אינטרס גילוי האמת בהליך הפלילי מורה כי יש לתת ערך ראיתי יחסי לשתיקת הנאשם במשפט, ויחסיות זו מתבטאת בחיזוק ראיות המפלילות את הנאשם בביצוע העבירה."

דין

13. מצוידים בתובנות אלו נפנה לבחון את חומר הראיות. כבר מתיאור המתלוננת את האירוע עולה אינדיקציה לקשר בין שתי הנשים שחסמו את דרכה ביציאה מן המאפייה "ביקשתי מהן 'נתנו לי לצאת' והן ענו 'רגע רגע' ולאחר מכן נתנו לי לצאת". תיאור זה מתיישב להפליא עם תוכן הסרטון המתואר בדו"ח הצפייה (ת/12), לפיו המתלוננת נאלצה לחכות לכך ששתי הנשים שחסמו את הכניסה למאפייה יפנו לה את הדרך לצאת, וכי הן עשו זאת רק לאחר שמעורבת נוספת גנבה ארנק מתיקה של המתלוננת. השילוב בין הודעת המתלוננת לבין דו"ח הצפייה מבסס קשר בין שלוש הנשים ומעורבותן של שלושתן בגניבת הארנק כמי שפעלו בצוותא.

עמוד 4

דו"חות הפעולה של רס"מ יצחק (ת/5, ת/14) מבססים זיהוי של הנאשמת ושל שתי הנאשמות הנוספות כמי שהיו מעורבות באירוע הגניבה במאפייה. לדברי רס"מ יצחק היא הגיעה למאפייה בעקבות האירוע, צפתה בסרטון והשתתפה בחיפושים ובסריקות אחר 3 החשודות שנראו בסרטון. שבועיים וחצי לאחר האירוע, בזמן שעסקה בענייניה הפרטיים מחוץ לשעות העבודה, הבחינה בנאשמות וזיהתה אותן "בוודאות" (ת/14) כחשודות שראתה בסרטון. על מנת להסיר ספק שבה וצפתה בו במקום בסרטון שהועתק למכשיר הטלפון שלה. רס"מ יצחק עקבה אחר הנאשמות והזעיקה כוחות משטרה שעצרו אותן. בהמשך צפתה פעם נוספת בסרטון בתחנת המשטרה, באופן שאיפשר לה להצביע על חלקה של כל אחת מהנאשמות, כמפורט בדו"ח ת/14.

14. בחנתי את עדויות התביעה ומצאתי כי הן מבססות את המיוחס לנאשמת בכתב האישום. העדויות משתלבות זו בזו ומקימות תשתית ראייתית כנדרש להוכחת האשמה. צפיתי בסרטון בעיון מספר פעמים ומצאתי כי האירוע התרחש כפי שהוא מתואר על ידי העדים. התנהגות הנאשמות באירוע מלמדת על שיתוף פעולה ביניהן, חסימה מתואמת של המתלוננת ביציאה מן המאפייה עד שהצליחו במזימתן לגנוב את ארנקה, כשמייד לאחר מכן פינו את הדרך ואיפשרו למתלוננת לצאת מהמקום.

15. הקשר בין הנאשמת לבין שתי הנאשמות האחרות, שאף הן זוהו כאמור על ידי רס"מ יצחק, מבוסס לא רק על התיעוד המצולם ודו"חות הפעולה, אלא אף בדברי הנאשמת עצמה בהודעתה מיום 14.10.18 (ת/1), שם אישרה כי הגיעה (במועד בו עוכבה לחקירה - 14.10.18) מרמלה לראשון לציון בצוותא עם תאהני וסעדיה. אינני מקבל אמנם את טענת ב"כ המאשימה בסיכומיו כי התנהגותן של הנאשמות ביום החקירה מבססת דפוס פעולה עברייני, ומנגד יש בנכוחותן בצוותא כדי לחזק את המסקנה לפיה נכחו יחד גם במועד האירוע, כפי שזוהו על ידי רס"מ יצחק.

16. בנסיבות אלה, היעדר חקירה נגדית של עדי התביעה בשילוב עם הימנעות הנאשמת מעדות, מביאים אותי לקבל את ראיות המאשימה על קרבן וכרעיהן. אוסיף, בגדרי למעלה מן הצורך, כי צפיתי בסרטון במהלך הדיון תוך כדי התבוננות בנאשמת, ואף אני זיהיתי אותה כמי שנראית בסרטון ופועלת כמתואר בעדויות.

17. מכאן אני קובע כי המאשימה הוכיחה את אשמתה של הנאשמת בעבירות המיוחסות לה מעבר לספק סביר, ואני מרשיע את הנאשמת בעבירת גניבה בצוותא עם אחרות, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשע"ט, 23 דצמבר 2018, במעמד הצדדים